

ninger, som fremkom fra den ærede Taler, der nu satte sig, er det ikke, fordi jeg lægger Vægt paa det Slags Ting, men den ærede Taler opstillede en Kasuistik, og det maa da maaskee være mig tilladt at opstille en anden. Den ærede Taler opstillede den Tanke, at en Lærer netop stod i Begreb med at avancere op paa højere Gage, men at Skolen da antog en Lærerinde, og at hans Haab altsaa vilde glippe, hvis den foreliggende Bestemmelse blev til Lov. Jeg skal tillade mig at opstille et andet Tilfælde. En Commune tænker paa at forøge Antallet af Lærerkrafterne med en Lærerinde, medens den ikke tænker paa at formindste Lærerantallet, men naar man ikke har den Bestemmelse, her foreligger, vil Læreren heller ikke blive optagen i Lærerantallet. Det er kun et Tankeexperiment, jeg fremsætter til Exempel. Forøvrigt har det ærede Medlem Ret i, at den Bestemmelse, som den næstfølgende ærede Taler vilde have indsat i Loven, ikke savnes; thi den indeholdes i § 1 af Loven af 8de Marts 1856. Der er nemlig ikke deri nogen udtrykkelig Bestemmelse om, hvem der skal antages til at undervise Børnene i deres mindre Aar, og jeg kan tilføje, at det heller ikke er uden Exempel, at der er saadanne Højskoler paa Landet, som forestaaes af Lærere.

Steen: Jeg maa bemærke, at jeg indtager det samme Standpunkt til denne Lov, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og jeg kan tilføje, at jeg ikke troer, at den ærede Minister har opfattet den nævnte Talers Stilling rigtigt, naar han meente at kunne vinde ham ved at lade Ordet „stedse“ gaae ud; thi jeg kan ikke troe Andet, end at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ogsaa bestemt vil fastholde, at Slutningen af § 1 gaaer ud, især da han med saa stor Klarhed og Varme talte for Lærernes Stilling. Det, der især bringer mig til at tage Ordet i denne Sag, er imidlertid den høist mærkelige Maade, hvorpaa den høitærede Minister har udtalt sig om sit eget Lovforslag. Jeg skulde troe, at jeg havde forstaaet dette Lovudkast rigtigt derhen, at det gik ud paa, at, hvis man ønskede at sætte Lærere i stedet for

Lærere, og altsaa væsentligt at beholde det samme Antal Personer i Skolens Tjeneste, medens man kun tog Qvinder istedet for Mænd og gav disse Qvinder en ringere Løn, end man gav Mændene, skulde Saadant være tilladt. Efter Lovens Ord kan der ikke være Tale om at forøge Lærerpersonalet med Lærere, foruden de Lærere, som i Norge ere ansatte, og det er mig derfor usforstaaeligt, hvorledes den ærede Minister kan tale om, at dette Lovforslag skal søge at fremme Ansættelsen af Lærere, uden at behøve Communen videre; thi det gjør det paa ingen Maade, naar der allerede nu ansættes Lærere med mindre Løn, end Lærerne have, og, saavidt jeg veed, er der ikke fra Administrationens Side reist nogen som helst Modstand derimod. Det synes mig, at der allerede paa det nuværende Standpunkt maa kunne indtræde en Lettelse for Communerne blot derved, at de see sig istand til at vælge Lærere i stedet for Lærere og at lønne dem noget ringere. Jeg seer altsaa ikke rettere, end at den hele Opfattelse af Lovforslaget, som her idag er gjort gjældende, er fuldkommen rigtigt og som Følge deraf er der ingen Grund til at holde paa den sidste Deel af § 1. Naar man vil ansætte Lærere, der væsentligt skulle overtage de samme Arbejder som Mændene, og naar man dernæst, af de Hensyn, som den ærede Minister gjorde gjældende, kan indrømme, at de mulig kunne lade sig nøie med en ringere Gage, seer jeg ikke, at der er nogen Nødvendighed for at gjøre nogen som helst Forandring i Loven af 8de Marts 1856. Hvorfor kan man ikke lade Bestemmelserne i denne Lov blive staaende og anvende dem paa det samlede Lærerpersoneal, hvad enten dette bestaaer af Mænd eller Qvinder? Bestaaer det tillige af Qvinder, er dette en Gevinst for Communen, thi den har da en mindre Udgift. Det forekommer mig heller ikke, at der kan være nogen Nødvendighed for at give en authentisk Fortolkning af § 13 i den nævnte Lov, thi den synes mig at være saa klar, som en Lovparagraf kan være, idet den nemlig gaaer ud paa, at det halve Antal Lærere ved Skolen skal lønnes med en Gage og det andet halve Antal med en anden. Ansætter man nu Lærere i stedet for Lærere, lader man dem gaae ind under de samme